II. évfolyam. Jánosháza, 1908. március hó 8. 10. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.
Segédszerkesztő:
NOVÁK PÁL

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Egyes szám RADCH LAJOS kalapos üzletében 20 fillérért kapható.

Az utcák kövezése.

Jánosháza földrajzi fekvésénél fogva, mert két megye szélén van, élénk ipari és kereskedelmi gócponttá fejlődött. Az idegenek mindjobban és jobban keresik fel, sertés- és gabona-piaca lett. Tekintsünk bármerre, mindenütt a haladást, a fejlődést, a törekvést látjuk előre, csak itt stagnál minden. Jöjjön most valaki Jánosházára, bámulja csak, mily sártengert lát maga előtt elterülni! Actualis ezen kérdés ujból, vajjon szükséges-e, kell-e az utcákat kikövezni?

Vajjon maradhat-e ez igy tovább?

Vajjon kell-e szakitani az eddigi községi nembánomsággal?

Vagy végre a cselekvés mezejére kell szólitani a képviselőtestületet. A mai állapotok szégyenletesek. Nézzenek körül, mily leleményes a közönség, téglادarabot, köveket, deszkákat raktak le egyes helyeken, hogy a közlekedés lehetséges legyen.

Felmerül azon kérdés, vajjon mily képviselőtestület lehet ott, hol ezt nem eltűrik, hanem megtűrik? Hol a dolgok ily elfajulását ismeriz. A képviselőtestület érdeme, ha a község érdekében valamit keresztülvittek, de a képviselőtestület szégyene is, ha ily botrányos állapotokra csak azzal patópáloskopik: „ej, ráérünk arra még".

Az idegen fél idejönni mahelnap, hisz itt azsiai állapotok vannak.

Ha mi nem merünk a nagy sár miatt az utcára menni, hogy menjen az idegen?

Vásár alkalmával egy fontos tényező a könnyü közlekedés, de ahol forgalmi akadályok vannak, onnan visszariad a kereskedő, a vevő, az eladó. Nekünk célunk itt emelni az ipart, a kereskedelmet, csak ezzel, e nélkül jólétről nem beszélhetünk. A képviselőtestület kötelessége áldozatot hozni a község érdekében. Az idegen érezze itt jól magát, jöjjön örömmel e helység falai közé, ne féljen, hogy a sárban is elmerül.

A képviselőtestület hozzon először határozatot, hogy az utcákat rendezni kell. Ez az első lépés. Dolgoztasson ki egy utca-szabályozó tervezetet, ha ez meg van, azonnal rendelje el az utcák kövezését, legalább a járdák elkészitését. Ha ezen határozatot meghozták, az ellen nem tiltakozik senki s bátran lehet állitani, a közönség egy jó része már hajlandónak mutatkozott a kövezést megkezdeni s csak a képviselőtestülettől várja az első lépést. Nem fog uj terhet róni a községre, mert szedhetnek kövezetvámot, nem fog sok költséget okozni, mert az utcák tisztogatása könnyebb s ne feledjük el, egészségügyi szempontból is rendkivül fontos. A nagy por, a nagy sár a betegségek csiráját tartalmazza s talán a kövezés keresztülvitelével a megbetegedések is kevesbednek.

A nő rendeltetése.

Ha a férfit a nővel összehasonlitjuk, ugy fogjuk találni, hogy a mindenségben álig találunk két, egymáshoz annyira hasonló és egymással mégis annyira ellentétes teremtményt, mint a férfi és a nő. Ugyanazokkal a szervekkel, ugyanazokkal az életszükségletekkel, ugyanazokkal a hajlamokkal birnak. Testök alkotása, egyes részeiknek összhangzata, kulalakjuk is egyforma és mégis mily nagy a a válaszfal, mely őket egymástól elkülöniti!

TÁRCA.

Az öreg pecsovics.

Irta: Zsidi Márton.

Néhány év előtt Pármay Elek barátom képviselő-óhajtott lenni egy dunamenti városban. Hogy ez az ambiciója tizezer forintba került s hogy ezért az összegért hitelezői máig is keseregnek, az nem tartozik ide. Különben is csak ritkán érek rá a hitelezők kesergésén elmélázni. Nincs velük közös, bizalmas érzésem.

Pármay Elek nagyon megkért, hogy menjek le egy-két napra a kerületre. A képviselőjelöltek, akárcsak a tetszeni vágyó hölgyek, szeretik a kiséretet.

A hajóállomásig vasuton kellett utaznom. A hajó két óráig váratott magára. Ezt a két órát a Dunapartnak egyik kopár elhagyott részén kellett agyonütnöm, ami mindenesetre kedvezőbb, mintha azon a kopár, alhagyatott helyen engem ütöttek volna agyon.

A várakozás utolsó negyedórája hamar telt el. Végig hallgattam két öreg ur társalgását és pedig egyre fokozódó érdekkel.

A negyvennyolcas időkről beszéltek. Az egyik, mint szavából értettem, tüzérőrnagy volt a szabadságharcban. A közhadseregből jött a honvédséghez. Halálra is ítélték in contumaciam.

Sem alakja, sem szava nem sejttette benne az egykori hős katonát. Hajlott vállu, vézna aggastyán volt mélázó tekintettel, tompa, rekedtes hanggal.

A másik, bár korra nézve idősebb, még nyolcvan évvel a válláu is marciálisan festett. Egyenesen tartotta magát s hangja, ha indulatot fejezett ki, valósággal bombólt.

Érdekes ellentétet mutatott haja és szemöldöke. Az előbbi galambősz, az utóbbi szénfekete volt. Széles mellkasán fatalosan feszült a fekete illszterkabát. Fejét széleskarimáju szalmakalap fedte. A szalmakalapon friss buzakalász diszlett.

Különösen lekötötte figyelmemet a ragyavert, barna arc szokatlanul energikus kifejezésével. Volt valami szigoru, parancsoló vonás benne, mely azoknak az embereknek az arcán fejlődik ki, kik mások sorsát intézik.

Ez az erős, kissé zordon külsejü aggastyán azt vitatta, hogy a szabadságharc vezetésében sulyos mulasztások történtek. Több jelest rótt meg kiméletlenül. Aztán indulatosan tört ki:

— Forradalmat nem lehet lovagiasan csinálni. Minden ellenszegülőt, minden gyanusat akasztani kell. Teketória nélkül, az első fára. Már maga a habozás is halálos bün. A váci csata után nem lett volna szabad megállani Bécsig...

A volt tüzérőrnagy védeni próbálta a hadvezetést, a másik letorkolta.

— A temesvári vesztett csata után tarthatatlan volt a helyzet, — mondotta az őrnagy.

A másik felpattant:

— Tarthatatlan? Ki mondja azt? Temesvárról Erdélyig egy macskaugrás. Erdély szorosaiban, hegyszakadékaiban, megközelíthetetlen völgyeiben tiz évig is ellent tud állani hatvanezer ember...

Épp ez mutatja, hogy rendeltetésük is különböző és hogy már maga az anyatermészet más működési tért jelölt ki a nő és megint mást a férfi számára.

A férfi erőteljes és tevékeny, a nő türelmes és gyenge. A férfi izmainak hatalmával imponál, a nő bájai által hat. E bájak varázsa emeli őt abba a magasságba, hol gyengesége dacára, szemének egy pillantásával győz, hol az erény és szüzies szemérem fénykörében egy mozdulata is elég, hogy a legrondább kitörést is megfékezze.

A leghelyesebb nevelési elv tehát csak az lehet, mely a nőt e tulajdonságainak szemmeltartása mellett képezi ki az élet számára és e korlátok közt tüz ki számára működési tért.

Aki ezen tullép, az a nőt oly viszonyok közé akarja mintegy beleerőszakolni, melyek nem felelnek meg természetes hajlamainak.

De ezzel nem akarjuk állitani, hogy a nő testi és szellemi erejét nem kell edzés és folytonos iskolázás által a lehető legmagasabb tőkélyre emelni! Ez nagyon is szükséges. De ha figyelmesen körültekintünk, látni fogjuk, hogy a leánynevelés — főképpen a szük családi körben — nem kielégitő.

E tekintetben a nyilvános intézeteket hol a növendékek szigorubb élelmezéssel láttatnak el, de a szabad levegőben vagy kertben sokkal több mozgást, elevenséget is fejthetnek ki — többre kell becsülni a szülői háznál, hol a gyermekleány mindig finom ételeket élvez; hizelgésekkel, cirógatásokkal halmozzák el; folytonosan édes anyja szemei előtt, elzárt szobákban ül, csak félelemmel beszél, jár, lélekzik és soha egy pillanatnyi szabadsága nincs játékra, ugrándozásra, szaladgálásra, kiabálásra, vagy más akármely ártatlan kedvtelésre, mikhez a természet fiatal korát kötötte. Az ily őrködés, az ily szigor mindig veszedelmes és az ész nem hagyja azt helybe. Ily rendszer mellett a test és a lélek már ifjuságában el lesz rontva.

Ha tehát azt akarjuk, hogy a nő a megváltozott viszonyokba is beletalálja magát és egyenranguvá legyen a férfival, a leányok, házi nevelését egészen más alapokra kell fektetni.

E tekintetben példát vehetünk a régiektől.

Spartában a leánygyermekek, úgy mint a fiuk, hadijátékokkal foglalkoztak; nem ugyan, hogy ők is háboruba menjenek, hanem, hogy egykor oly gyermekek szülei lehessenek, kik a harc viszontagságait elviselni képesek legyenek. Azt ugyan nem lehet helybenhagyni hogy államban a nők, azért, hogy jó hadfiakat neveljenek, maguk is fegyvert ragadjanak kezökbe, s a gyakorlatokban részt vegyenek; de annyi bizonyos, hogy a görögök e tekintetben nagyon jól számitottak.

A harci játékok kora lejárt ugyan, de annyival terhesebb magával az élettel való küzdelem. Ebből a nőnek is kijut a maga része. Ha tehát azt akarjuk, hogy a nő ebben a küzdelemben megállhatja helyét, arra kell törekednünk, hogy nemcsak szellemileg, de testileg is tegyük erre. Vagyis más szóval; észszerübb alapra kell fektetni a leánynevelést, különösen a házi nevelést. Utóbb bontakozzék ki az elavult sablonokból, ne legyen csupán theoretikus, hanem vegye számba a megváltozott viszonyokat és az élet gyakorlati követelményeit.

Színészet Jánosházán.

Szerencsés ötlete támadt Halász Alfréd igazgatónak, mikor jutalomjátékul Molnár Ferencnek, ezen szellemes és ötletes irónak a darabját, »az ördögöt« választotta. Az élet titkos rugói kifürkészhetetlenek, a költői képzelet egy ily magát elnevezett ördögnek, melynek nagy szerepet is adott. Csodálkoznunk kell, hogy mindig rútnak festik az ördögöt s nem adonisnak, holott a legtöbb galiba az ő rovására esik. Az ő félelmetes külsejével sziveket sebez, sziveket gyógyit. Goette Faustjából ki ne ismerné Mefistot, Madáchnak »Az ember tragédiájá«-ból Lucifert? Mily ördögszerü, Svengali, mikor hypnotizálja Triylbit? Molnár ördöge eredetl, rövid időt köt ki, 24 óra alatt célt akar érni. Az idő rövid, a főszerep az övé, tehát gyakran mutatkozik preipálszerüen, csak azt nem mondja; »reménylem, nem vagyok alkalmatlan«. Mikor győzött, csak ennyit mondott: »voilá«. A közönség élvezettel hallgatta ezen szellemes mondásokat, melyben a darab bővelkedik. Igaz, ezt érdemül kell Halásznak felhozni, ki iparkodott mindent érvényre juttatni. Ez sikerült is neki, mert értelmes, intelligens színész, ki foglalkozott szerepével s megértette az irót. Az ördög szerepe az ő egyéniségének megfelel, más intrikus szerepekben is jó lehet. Ugy látszik, jobb színész, mint director.

Kifogásoljuk a rendkivül szegletes gestusait és tulzott mimikáját, erről leszokhatik. Könnyebb, elegánsabb gestusokat használjon, igy csiszolódva, bármely nagy társulatban első helyet foglalhat el.

Az utolsó előadás meglehetős volt már, mi csak igazolja multkori kritikánkat, könnyedén vették itt a játékot a közönséggel együtt. Bebizonyitották, hogy tudnak jobban is játszani, ha akarnak. Hiába, erős kézzel kell színészeket tartani és vezetni, ha sikereket akarnak velük elérni.

Heti krónika.

Az a tüzcsók . . .

Az a tüzcsók, amit egykor
Hév tavaszban kaptam tőled. —
Az a tüzcsók még mostan is
Égeti az agyvelőmet.

Emlékemben ugy lobog fel,
Mint egy örökfényü fáklya
S bevilágit a rég eltünt
Odaveszett menyországba.

Endrődi Sándor.

Tisztujitó közgyülés. Az izr. szentegylet — Chevra kadischa — márc. 1-én ejtette meg a választásokat. Elnök: Alt Hermann (18 éve viseli e tisztet); alelnökök: Fuchs József, Salzberger Mór; pénztárnok: Kohn Arnold; választmány: Hoffmann Adolf, Zollner Ignác, Schlesinger Rudolf, Roth Bernát, Lövinger Ignác, Reisinger Adolf, Federer Jakab, Reisinger László (közfelkiáltással).

Fültömirigylob mint járvány lépett fel a szomszédos Z.-Erdőd községben. Állitólag 50—60 iskolás gyermek fekszik ezen betegségben. A hatósági orvos Sümegről március 3-án személyesen tett intézkedéseket a községben a járvány tovaterjedésének meggátlása végett.

Adomány. A Jánosházai takarékpénztár (régi) a legutóbbi közgyülésen a következő jótékony egyesületeknek szavazott meg bizonyos összeget: A tüzoltók egyesületének 50 K-t, a szegény gyermekeket felruházó egyesületnek 50 K-t, az izr. nőegyletnek pedig 20 K-t. Sz. Lázár Józsefné az izr. nőegyletnek a napokban küldött 50 K-t.

Értse meg, hatvanezer honvédről van szó, tüzben edzett lelkes katonáról, a világ legjobb hadianyagáról. Ezekkel a hősiesség oly csodáit lehetett volna véghezvinni, melyek bámulatba és rettegésbe ejtettek volna a zsarnokokat . . .

És megnevezte egyenkint a szorosokat, szakadékokat, völgyeket, ahova a honvédeket elhelyezni kellett volna, hogy sikeresen ellentálljanak az oroszoknak. Látszott, hogy sokat és szeretettel foglalkozott a dologgal. Éppen az utolsó hegyszakadék topografiáját magyarázta, mikor a hajó megérkezett.

Megvallom, nem minden megilletődés nélkül hallgattaam az öreget. Azzal a fanatikus erővel szemben, mely szaváből áradt, szinte törpének, nyomoréknak éreztem magamat. Szégyeltem magamat, hogy a negyvennyolcas eszmék szolgálatában nem tudok egyebet tenni, mint Pármaynak kibicelni. Annak a Pármaynak, akinek negyvennyolcasságához nagyon komoly kétség fér.

A hajón megkérdeztem egy ismerős fiatal urat, hogy ki az a ragyás képü öreg hazafi?

— Hudek Alajos, — mondotta — nagyon szép leánya van.

Másnap este a grófi uradalom bérlőjénél, Wolff Miklósnál nagy vacsora volt a jelölt tiszteletére. Vagy hatvanan voltak hivatalosak. Nem csekély meglepetést éreztem, mikor tapasztaltam, hogy Hudek Alajos, a szabadságharc makacs kritikusa, az engesztelhetetlen hazafi éppen szemben ül velem. A leánya bájos vidéki szépség volt, pirulú arccal, hamiskodásra hajlamos szemekkel.

Miután Pármay kicsikarta tőlem azt az igéretet, hogy beszédet mondok, az obligát időben fölkeltem, pohárral a kezemben s fulminánsfelköszöntőt készültem mondani. Nagyon szerencsés gondolatnak találtam, hogy szavamat a nagy idők tanujához, Hudek urhoz intézzem. Kezdtem tehát:

— Uram, uram, Hudek Alajos uram, szállok az urhoz!

Már a megszólitásnál valami pajkos guny mosolygott az arcokon. Mindenki fészkelődött a székén. A megyei főorvos pláne hahotával vágott közbe:

Haha! Nem rossz! Halljuk!

(Folyt. köv.)

A sorozás. Hangosak voltak szerdán a jánosházai utcák. Az nap sorozták a leendő katonákat. Az eredmény jó volt. 46 közül beválott 17, vagyis több mint egy harmadrész. Legénykedtek is az uj regruták. A csárdában csengett a pohár, folyt a bor, a nóta pedig szólt: »Mind elvitték a legények elejét.« De a többi legények, — akik nem válottak be — sem busultak, hanem épugy mulattak, mint akinek pántlikás volt a kalapja és ha a celldömölki Koronában nem is lettek reguták, idehaza a legtöbb »*katona lett.*«

A balatonparti vasut. Serényen folynak már a balatonparti vasut munkálatai. Már t. i. amennyire az időjárás a munkálatok végzését megengedi. A földmunkák nagy része immár befejezéshez közel áll és már az anyagszállitása is megkezdődött. Mihelyt az idő jóra fordul, fokozott erővel fognak a vasutépitéshez s alapos a remény, hogy még ez év augusztus havában megkezdődik a vasuti sinek lerakása. Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter gondoskodott, hogy a nagy nehézségek dacára, melyekkel a mai viszonyok között a sinek beszerzése jár, az épülő balatonparti vasutnak sinszükségletei első sorban nyerjenek kielégitést. Nagy elismerés illeti ezért Kossuth Ferencet, mert ennek a vasutnak a forgalom számára való átadása immár nemcsak a Balatonpartnak, nem is a Dunántulnak, hanem az egész országnak érdeke. De külön kell kiemelnünk Kossuthnak egy másik intézkedését is. Egy fontos ujitást, mely az állomási épületek jellege ugyanis teljesen meg fog felelni a Balatonpart turisztikai igényeinek. A külföldiekre való tekintettel Kossuth Ferenc kereskedelmügyi miniszter ugyanis oly tipusokat választott ki, hogy az épületekből is kiülnjék a balatoni vasut karaktere. Izlésesek, magyarosak és főkép célszerűek lesznek ezek az épületek.

Birtokvétel. Kánya Kálmán szemerei birtokát megvette Rosner József jánosházai lakos.

Többet ésszel . . . Az országuton haladt két vándorlegény. Amint lassu léptekkel bandukolnak, szinte egyszerre pillantottak meg a földön mindaketten egy erszényt.

Utána kaptak. Az egyik felét az egyik, a másik felét a másik fogta görcsösen.

Mindakettő magának akarta vindikálni a tulajdonjogot. Egyik sem engedett.

Szó szót követett, majd midőn verekedtek a nagy disputálásba, nem voltak restek karjaikat is segitségül hivni.

Kékre, vörösre verték egymást; megrugdosták, fétholtra öklözték egymást, mig az egyiknek a verekedés hevében ötlete támadt

— Hopp, megállj! — szólt zihálva fujva. — Talán igy agyonveri egyik a másikát, vagy egymást ütik-agyon, s aztán az ördögé lesz az erszény. Nem volna jobb testvériesen baráti módon megosztozkodni a tartatmán, annál is inkább, mert egyszerre láttuk meg az erszényt.

— Mondsz valamit, — szólt a másik. — Szent a béke és közös az erszény tartalma.

Ezzel az első felvette a verekedés közben eldobott erszényt, kinyitotta, hát nem volt benne egyéb mint — két gomb

Egymásra néztek és hallgattak. Szótlanul folytatták tovább az utjukat.

Minden jó gazda, ki szép jó és olcsó szőlőt akar termeszteni, a szőlőoltványokat a legjobb hirnévnek örvendő Vállalati szőlőtelepnél Billéden, Torontálmegyében szerzi be, mely vállalat faj- és árjegyzéket kivánatra ingyen és bérmentve küld.

A Kath. Legényegylet mult hó 23-án tartott táncestélyén felülfizettek: Gróf Erdődi Sándor 20 K, Tóth Sándor (Egyházashetye) 4 K, Kornfreind Vince 3 K, Benyó Sándor, Böröcz Károly, Jasovszky N., Kiss György, Kiss Sándor (Káld), Kossa Gusztáv, N. N., özv. Tóth Ferencné, özv. Tóth Gyuláné, Pintér János, Pozsonyi Sándor, Rádli József, Schneider Károly, Zukovics József 2 K, Bors Lajos 1 K 20 f, Bödör József, Dr. Götzl Gyula, Dobson Károly, Góczán Imre, Gróf Lajos, Gyarmati Sándor, Horvath Dezső, Hirschler N., Kohn Sándor, Magdics Rezső, Nagy József, Osvald István, Pintér János, Polgár István, Reich Ferenc, Rózsa Kálmán, Sárközi János, Sleszkó N., Sóváry Ilona, Szabó Gábor, Salzberger Rudolf, Szalai László, Szép István, Szép Flórián 1 K, Rózsa István 50 f, Bence Kálmán, Nagy József, Szabó István, Kiss Imre, Abelt István 40 f, Ihász Antal, Dobson József, 30 f, Töreki Sándor, Marton József, Hegedüs Lajos, Hegedüs Gyula, Dormán István Czuczai János Stankovics Gyula, Poller József, Reich Rudolf, Szabó István 20 f, Horváth Ferenc, Zukovics Kálmán, 10 fillért.

Ki a legény a csárdában. Valahol messze, Valaha régen volt egy csárda. Abban a csárdában volt egy legény. Akárki jött a csárdába, mindig csak ő volt a legény. Egy napon messze földről jött egy idegen legény. Bevetődött a csárdába. A két legény egymásra nézett és érezte, hogy itt csak egyiküknek van helye. Egy ideig nézegették egymást. Egyszer csak az egyik legény — a régi, — haragosan igy szólt: »Menj ki innen mert ki . . .« A másik legény, — az idegen erre felakasztotta subáját a szögre és rámutatva hetykén igy felelt:» A subámat tán igen, de engem soha.» Majd mesélni kezdett, hogy néki — jártában — keltében — már sok legénnyel volt dolga, de a csádába mindig Ő maradt egyedül s hogy ő már sok felképelt legényt látott . . . Itt hirtelen megszakadt a mese. A legény — a régi, — befogta a mesélőnek a száját — *csattanóan* . . . és valahol messze most is csak egy legény, — a régi, — van a csárdában.

Repülés, repülőgép nélkül. A tudósok sokat törik a fejüket, hogy a hatalmas léggengert hatalmukba keritve szálldogálhassanak benne mint a madarak. Egyik, másik talál is fel néha-néha valamit, de igazi repülőgépet egyik sem. Ők repülőgéppel akarnak repülni, pedig, hogy valaki repülhessen, ahhoz nem kell repülőgép. El kell jönni Jánosházára. Itt nyakra-főre repülnek az emberek. Régente a korcsmából repültek kifelé, ma már ujabb módon kisérleteznek. Elmennek ide is, oda is lakodalomba, sorozásra, felülnek kocsikra és a kocsikról repülnek ide is, oda is. Az egyik az árokba, a másik a sáros utközepére, a harmadik a füszeresbolt elé. De az mellékes, hogy hova, az a fő, hogy repülnek. És ha sokáig igy megy, akkor még meg érjük azt, hogy nem csak az emberek, de a lovak is; nem csak a lovak, de a kocsik is, nem csak a kocsik, a házak, a faluk, az egész világ repülni fog. — Akkor talán nem a sárba, az árokba; . . . hanem . . . ? ? ?

Köszönetnyilvánitás. A »Polgári Kör« elnöksége ezuton mond köszönetet mindazoknak, akik a február 9-én tartott táncmulatság sikerét felülfizetésükkel előmozditották. Felülfizettek: Kiss Sándor (Káld) 4 K, Kovács Henrik 3 K, Eberhardt Antal (Sopron), Kántor János (Gecsecy), Kocsczár István (Bogóte), Lövinger Ignác, Reisinger Adolf, Skriba János (Borgáta), Wieder Fülöp (Megyer) 2 K, Klass Radó, Kohn Károly, Márkus Gyula, Nagy Sándor (Karakó), özv. Tóth Ferencné, Poller Ferenc, Poller József, Schlesinger Rudolf, Zollner Béla 1 K.

Azzal meg nem békélteti. — Látja, látja, egeszen megszomoritotta az én szegény Ella leányomat; most aztán békéltesse meg.

— De hogyan?

— Eh, hát én mondjam meg? Kérje meg tőlem és vegye el feleségül.

— De nagysád, kérem, ha nőül veszem, azzal éppen nem áll helyre a béke, hiszen tetszik tudni, hogy mai napság nincsen házi béke a házastársak közt.

A kedves sógor. Nem a legkedvesebb módon éreztette szeretetét Sármadli István hosszuperesztegi lakos sógorával Kercán Istvánnal, amikor ezt zsebkésével megszurta és a vékonyát felhasitotta. E késelésnek folytatása Vasváron lesz, csakhogy a kés akkor csak papiron, a kedves sógor pedig valószinuleg a dutyiban lesz.

Népdal.*

Lassu.

Boszniába', Trebinyába
Magas a kaszárnya.
Három évre, messze tőled,
Oda leszek zárva.
Bús ott minden, könnyet hullat
A felhőtlen ég is.
Fáj a szivem, sir utánad.
El kell mennem mégis.

Ne sirj, rózsám, ne áztassa
Könnyed azt a kendőt.
Valahogy csak leszolgálom
Azt a pár esztendőt.
Ha letellik, hazajövök,
S mikor ujra látlak,
Csókot adok és ölelő
Két karomba zárlak.

Gyors.

Fujja a szél nemzetiszin
Pántlikás kalapom.
Bevállottam katonának,
Kedves kisangyalom.
Magas a kaszárnya
Messze Boszniába.
Ottan leszek három évig
Császár katonája.

* Szövege és dallama: Bémé-tól.

Vasuti menetrend.

Boba és Celldömölk felé *Jánoshádaról*

vonat indul

Reggel 8 óra 17 perckor.
Délután 12 » 13 perckor.
Este 7 » 43 perckor.

Ukk felé:

Reggel 5 óra 41 perckor.
Délután 2 » 51 perckor.
Este 6 » 40 perckor.

Bobáról Székesfehérvár felé:

Reggel 5 óra 02 perckor.
Délután 2 » 35 perckor.

Bobáról Celldömölk felé:

Délután 1 órakor és
» 5 óra 29 p.

Ukkról Tapolca felé Keszthely:

Reggel 7 óra 43 perckor.
Délelőtt 11 » 41 perckor.
Délután 3 » 40 perkkor.

Ukkról csak Tapolcára:

Este 7 óra 27 perckor.

Adakozás. A sirkert kibővitésének költségeihez Rosner József 300 K, Salzberger Mór 200 K-val járultak.

Gyümölcsészeti tanfolyam. A földmivelésügyi miniszter néptantók számára március 26-tól április 4-ig terjedő gyümölcsészeti tanfolyamot tartat Keszthelyen. A fölvett tanitók 30 K úti költséget és 4 K napi dijat kapnak. Folyamadványokat a földmivelésügyi miniszterhez kell felküldeni március 10-ig.

Szerkesztői üzenetek.

F. Helyben. Tessék előbb irálygyakorlattal foglalkozni, ugy nem közölhetjük. Tudjuk, hogy azon esetben »gondatlanságból okozott emberölés vétsége« a levegőben röpködött. Ne bántsa azon nyomorékot s nyomorultat, a Nemezis utolérte. Üldözési mániában szenved.

Sz. Szombathely. Mindig észrevesszük a sok nyomdai hibát s e miatt az értelemzavart, majd erélyesebbek leszünk. Köszönjük a figyelmet. Negligalni helyett megligalni, nivean h. mivean, qui mal y pense h. mal et pense lett nyomatva. A cabaréról: mulattatásuk helyett mulattatására, omelette helyett smolette, eredeti h. evedeti tárca, veto, h. véto.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy egy végrehajtó ritkán jár az otthon — ába.

Azt beszélik, hogy itt a gazdagok, a talmik, nem vesznek igénybe — hitelt.

Azt beszélik, hogy itt a lelencek cipőjét nem szokták eladni és elcsalni.

Azt beszélik, hogy sok az otthon — ában huszonegyezhet, mert nem fizet adósságot.

Azt beszélik, hogy a talmik már a himzett munkákat is kifizetik.

Azt beszélik, hogy egy rovott multu nem tud — csalni.

Azt beszélik, hogy Jánosháza a lelencek — Eldorádója.

Azt beszélik, ha valaki 800 koronát ingyen kap, akkor folyhat a pezsgő, szólhat a zene — reggelig.

Azt beszélik, hogy egy hülye e szóval gorombáskodott — complikalt.

Azt beszélik, hogy ember kereste a héten a — becsületét.

Azt beszélik, hogy a Központiban most ez a nóta járja: „A szökés párosan, oh mily édes, oh mily jó«.

Azt beszélik, hogy a szinészek annyira tetszettek, hogy nem kivánkoznak többé Jánosházára.

Azt beszélik, hogy Jánosházán repülőgép nélkül is repülnek az emberek.

Azt beszélik, hogy Gecsenyben a tyukból ugy verik ki a tojást.

Azt beszélik, hogy a jánosházai reguták Martonfán fürödnek — a kocsiut sarában.

Azt beszélik, hogy a lakodalmas kocsiról nem kell már leszállni, — anélkül is lekerül, aki rajt ül.

Nagy mellékkereset

Magas jutalékot

fizetünk olyan egyéneknek és vidéki ügynököknek, kik részvényeknek részletfizetésre való eladásával kivának foglalkozni.

Általános Bank részv.-társ.

BUDAPEST, VII., ERZSÉBET-KÖRUT 39. sz.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben 22 csemege, 28 borfajban, háromféle fajtiszta alanyon I. oszt. 180 korona 1000 darabonként. II. oszt. kis szépséghibával 90 K 1000 darabonként.

Készlet 419000 oltvány.

250000 vadgyökeres, Portalis, Solonis, Rup, Monticola, Aramon, Rup, Gansin 1. és 2. szám.

Kérjen árjegyzéket!

„VÁLLALATI SZŐLŐTELEP"

Billéd, (Torontál-megye).

Gabona-árak.

— 1908 március 4-én —

Salzberger Rudolf ur jelentése szerint:

Buza	22·20	22·40	korona.
Rozs	19·—	19·60	»
Árpa	15·—	16·20	»
Bab	14·—	15·60	»
Tengeri	14·20	14·40	»

pr. 100 kgrm.

Igen csekély hozatal mellett, irányzat változatlan

Szőlőoltvány! Szőlővessző!!

A világhiru Delaware adja a legjobb bort; oltani, permetezni nem kell! Gyökeres 1000 drb. 100 kor. sima: 50 kor. Szőlőoltványok ezere: 140 kor. a legnemesebb fajokból. — Árjegyzék ingyen. — Rendelési cim:

SZIJGYÁRTÓ NAGY MIHÁLY

FELSŐSEGESD, (Somogym.)

Cimbalmot

ne vegyen, mig

Reményi Mihály

a m. kir. zene-akadémia házi hangszer készitőjétől árjegyzéket nem hozatott

BUDAPESTRŐL, Király-utca 50. Minden hangszerről árjegyzék különkülön kérendő.

Tévedés,

ha valaki azt mondja, hogy jobb kávét, vagy pedig olcsóbban tud kávét szállitani, mint

Fratelli Deisinger

fiumei cég

BUDAPESTEN

a királyi bérpalotában.

Pénzkölcsön!

20,000,000 korona áll rendelkezesre 1600 koronán felüli törzsfizetéssel biró **köztisztviselőknek, katonatiszteknek és napidijasoknak** kötelezvényre. **Váltó nem kell!** Megkeresésnél közlendő: életkor, törzsfizetés és szolgálati idő.

Jelzálog kölcsön:

földekre és jó helyen fekvő értékes bérházakra 4%-os 10—60 évig terjedő törlesztésre. Jutalék utólagos. Válaszbélyeg.

Országos Hitel és kölcsönző vállalat

BUDAPEST, VI., Izabella-utca 67.

Telefon: 101—28.

10,000 db. készlet. **Szegfű és Rózsa.** **10,000 db készlet.**

SKORKA JÁNOS rózsa- és szegfű-telep tulajdonos ajánl direkt külországokból beszerzett **óriás virágu Rem. szegfüket** és nyakba nemesitett **bokorrózsákat.** E nagy készlet miatt egy ideig 30 százalékot engedélyezek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve!

Több dijjal kitüntetett **nagy virágkötészetemben** mindenféle **csokrok, koszoruk** mélyen leszállitott árakon készittetnek. — **Tenyésztő** telepemről vágott **virágjaimat** és begyökeresedett cserepekben nyiló **rózsákat szegfüket, jácintokat** stb. a legolcsóbb napi árakon szállitom.

Sok nemes faju **szegfümagvaimról** szóló név-, árlappal készséggel szolgálok.

Skorka János

5 hold rózsa- és szegfü-telepe, B.-SZARVASON.

Nyomatott Dinkgreve N. könyvnyomdájában Celldömölk.